

MESLEKİ DAYANIŞMA NE DEĞİLDİR?

Murat Belge, "Mesleki Dayanışma" başlıklı yazısında, "Ortaklaşa bilinç, bütün bir ulus-devlet alanında serbestçe gezinemiyorsa, bağıllık-aidiyet biçimleri aile ile hemşehrilik (yerellik) arasında gider gelir, bir türlü ulusal/uluslararası boyutlara açılmaz. Öte yandan, bu "kısmî" modernleşme içinde, meslek örgütü toplumsallaşmanın aracı, ama aynı zamanda da tıkacı olarak ortaya çıkar. Gidin Ankara'ya "Polis Evi", "Öğretmen Evi", "Hâkim Evi" daha falanca, filanca evi, gene "falanca mühendisleri lokali", "filanca mühendisleri lokali", "Basinkent" vb., insana merak olur, yahu, mühendisle avukat, mimarla eczacı tanışıp konuşamıyor mu bu memlekette diye. Bu ortamda, sözcüğü "ormancı"ysanız, "Ev", sizi başka ormancılarla tanıştırır, yani toplumsallaşmanın "aracı" olur; ama o "Ev"de oturdukça doktorla, bürokratla, marangozla, kapitanla vb. tanışamazsınız, bu yolu tıkar. Bu gibi tavırlar da, sonunda o "ulusal" ufkun bir türlü tam olarak kurulmamasına bağlanır. "Ulusal/uluslararası" boyut güdük kaldıkça, "aidiyetler" bu içedönük koşullardan kurtulamaz." diye yazmış. Meslektaşlarımızın her biri bu pasajdan farklı şeyler anlayabilirler, ancak ben anladığımı söyleyeyim: Belge, mesleki dayanışmayı bir mesleğin içe kapanması ve bir tür "kör savunuculuk" olarak anlamaya meyilli. Bense, Ankara'daki "bilmem ne evlerinin" her biri bir köşeye atılmış olan çeşitli meslektaşları sadece formel örgüt yapıları içinde değil, değişik sosyal ortamlarda da bir araya getirmek, böylece de formel yapıyı etkilemek, değiştirmek, demokratikleştirmek için bir fırsat sunduğunu düşünüyorum. Kısmi ya da tam bir modernleşmeden burada söz etmek çok zor. Burada olana daha çok "toplumsallaşma" denebilir. Sorun, bu toplumsallaşmanın, toplumsallaşmanın tek biçimi olup olmadığı, içi boş, ortak çıkara dayanmayan, sadece bir kimlik üzerinden inşa edilen bir toplumsallaşma olup olmadığıdır.

Ama bunun da ötesinde, bu tür bir toplumsallaşma, bir fakülteden mezun olduktan sonra iş hayatına atılıp ülkenin bir köşesine çekilen ve yaşadığı her sorunu "neden ben?" psikolojisi ile karşılamaya hazır, yalnızlaştırılmış meslek üyelerinin kolektif bir düzlemde kendilerini yeniden tarif

etmesinin önünü açar. Bir eczacı diğerinin her koşulda haklı olduğunu ileri sürüyorsa burada bir sorun vardır. Ama bir eczacı, diğerinin yaşadığı sorunları biliyor ve buradan, sorunların sadece kendisine ait olmadığı sonucu çıkartıyorsa, bu meslek örgütünü, mesleki çıkar bilincini, mesleki dayanışmayı güçlendiren bir unsur olacaktır.

Belge'nin mesleki dayanışma çerçevesinde ulusal/uluslararası boyutun eksik kalmasının, meslekleri bir tür "şovenizme" sürüklediği tespitini de yerinde bulmadığımı belirtiyim. Birincisi, mesleki dayanışmanın temel formları olmaksızın, ne ulusal, ne de uluslararası boyuttan söz edebilmenin mümkün olmadığını düşünüyorum. İkincisi, "ulusal/uluslararası boyut" bu düzeyde, herhangi bir anlam içeren soyutlamalar değil, ne yazık ki. Bir meslek örgütü, hem uluslararası bir "boyuta" (örgütsel ilişkiye, bağlantıya vs) sahip olup, hem de mesleki şovenizme devam edebilir pekala.

Biz eczacılar, en fazla yüz yüze ilişki içinde olan meslek gruplarından bir tanesiyiz. Ama hiçbir zaman bu iç içeliği bir mesleki şovenizm tutumuna dönüştürmedik. Bizim yüz yüze ilişki biçimimiz, toplantılarımız, seçimlerimiz, tüm eylemlerimiz, ortak kalkışmalarımız, bütün bunlar, mesleki ortak çıkarların korunmasına yönelik bir mesleki bilinç ve dayanışma oluşturmaya hizmet etmekte. Üstelik bunu ulusal sınırlara hapsolmeden yapmak, diğer ülke meslek örgütlerinin deneyimlerini değerlendirmek gibi artılarımız var. Fakat, bunu becerebilmek, bizim gündelik ilişkilerimizin ne kadar güçlü olduğuyla, ortak zeminlerimizin ne kadar çok olduğuyla, yüz yüze ilişkilerimizin ne kadar gelişkin olduğuyla belirleniyor. Bizler bu mesleki bilinç ve dayanışma sayesinde, örgütlü tepkimizi çok daha güçlü bir biçimde göstermeye, diğer meslek örgütlerine de model olacak bir biçimde göstermeye her zaman hazırız.

Önümüzdeki dönem, bu dayanışmanın sınındığı bir dönem olacak. Ben, meslek örgütümüzün ve meslektaşlarımızın bu sınavı da başarıyla vereceğine eminim.

Ecz. Erdoğan ÇOLAK

TEB Genel Başkanı

Diyalog

Değerli Meslektaşlarım,

30 Haziran 2008 tarihinde 3 Sayın Bakan'ın imzasıyla gerçekleştirdiğimiz protokol ile başlayan süreç, hepimizin bildiği üzere belki de hiçbirimizin tasavvur edemeyeceği ve örneği görülmemiş biçimde sonuçlanmış ve mesleğimiz her gün yeni bir olumsuzlukla karşı karşıya bırakılmıştı! Sorunlarımızın 31 Aralık 2008'e kadar çözüme ulaştırılması protokole bağlanmış olmasına rağmen, tüm girişimlerimiz yanıtsız kalıyor, gerekli adım atılmıyordu! Bu şartlarda Şanlıurfa Bölgelerarası toplantısına gidildi.

Demokratik, şeffaf ve katılımcı bir anlayışla hareket eden 36. Dönem Merkez Heyeti'miz, Bölge Eczacı Odası Başkanları şahsında tabanın vereceği sesi kuşkusuz çok önemsiyordu! Şanlıurfa Bölgelerarası toplantıda tabandan gelen ses ile Merkez Heyeti'miz bir eylem planı ortaya koydu ve bu planı toplum sağlığını riske etmeyecek biçimde kararlılıkla sürdürdü.

Bu eylem planı, kararın alındığı saatte Başbakan'dan telgrafla randevu talebi ile Şanlıurfa'da start aldı. Uzun Kurban Bayramı tatiline rağmen kısa sürede Merkez Heyeti'nin öngördüğü biçimde meslektaşlarımızın ve oda yöneticilerimizin özverisiyle örneği görülmemiş olgunlukta gerçekleştirilen MİTİNG ile sorunlarımız kamuoyunun dikkatine sunuldu. Merkezden ve bölgelerimizden yapılan basın toplantıları, yazılı ve görsel basındaki açıklamalarımız aralıksız devam etti. SGK ile yaptığımız protokolün 1 Şubat 2009 tarihinde son bulacağını konunun tarafı olarak SGK'ya bildirip kamuoyuna açıklamamız ile sorunlarımız kamuoyunda farklı yankı buldu!

Gerek ilgili Bakanlar gerekse SGK bürokratları kamuoyu nezdinde TEB'in örgütlü gücünü yok etmek

için yoğun ve farklı uygulamalar sergilediler. Bütün bu handikaplara rağmen, TEB Merkez Heyeti siz meslektaşlarımızdan aldığı güç ve destek ile kararlı duruşundan geri adım atmadı! Ufak tefek farklı sesler çıkmadı mı? Elbette çıktı! Kişisel hesap içinde olanlar, umarız örgütlü gücün haksızlıklar karşısında nelere kadir olacağını bu vesileyle anlamışlardır!

Değerli meslektaşlarım,

Gelinen noktada Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti; Bölge Eczacı Odası başkanlarının görüşlerini de değerlendirerek oybirliği ile aldığı kararla, 2009 yılı protokolünü imzalamıştır. Bu protokol tüm isteklerimize yanıt veren bir protokol mü? Elbette değil! Takdir edersiniz ki, her mücadele bir uzlaşma gerektirir. Bu konuda da bardağın dolu tarafından bakılması halinde çok önemli kazanımların olduğu açıktır!

Hafızalarımızı tazeleyerek, 30 Haziran 2008 tarihinden önceki TEB ve SGK arasındaki protokollere gidersek, çok önemli kazanımlar elde edildiği görülecektir. Bu noktada, kazanımlarımızın daha net görüleceği ayrıntılara girmek istemiyorum. Diğer taraftan bununla yetinecek miyiz? Asla! Mesleğimizin gerektirdiği sağlık danışmanlığı hizmetini giderek daha etkin kılarak, bütünlük içinde hareket edilirse mesleğimiz sorunlarından arınacak ve yeni kazanımlar kaçınılmaz olacaktır.

Hoşçakalın...

Ecz. Hilmi ŞENER

TEB Genel Sekreteri

TEB Haberler Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü